

Wat is het?

Hidradenitis is een voortdurend terugkerende ontsteking van de zweetklieren, vooral die welke in de oksels en de liezen zijn gelokaliseerd. Ze presenteren zich als grote rode, op steenpuisten lijkende bulten die zeer pijnlijk zijn. De ontstekingen keren vaak terug omdat onder de huid met pus gevulde holten (cysten) en zelfs samensmeltende cysten (sinussen) kunnen ontstaan. De bodem van deze cysten en sinussen is met opperhuid bedekt. Zij vertonen daarom geen spontane genezing. Hidradenitis wordt ook wel **acne ectopica** of **acne inversa** genoemd.

Hoe ontstaat het?

Hidradenitis ontstaat na de puberteit. Op dat moment zijn de specifieke zweetklieren in de oksels en de liezen, de zgn. apocriene zweetklieren, volledig ontwikkeld. Het ontstaansmechanisme van de klachten is nog niet geheel duidelijk, maar waarschijnlijk spelen genetische aanleg, immunologisch bepaalde gevoeligheid voor bacteriële infecties en hormonen een rol.

De basis van de klachten is een afsluiting van het kanaaltje dat het zweet uit de apocriene zweetklier naar de oppervlakte van de huid afvoert. Het zweet kan nu niet weg en een ontstekingsreactie gaat beginnen. Deze afsluiting kan worden veroorzaakt door hoornpropjes (comedonen, mee-eters) die vaak in het huidgebied dat aangedaan is door hidradenitis gevonden kunnen worden.

Meestal spelen bacteriën bij deze ontsteking ook een rol, vooral de *Staphylococcus aureus* en *Streptococcus milleri*.

In ernstige gevallen, waarbij veel ontstekingen tegelijk optreden, kan er koorts ontstaan.

Wie krijgt het?

Het merendeel van de patiënten met hidradenitis (70-80%) zijn vrouwen. Patiënten met suikerziekte (diabetes) en zwaarlijvigheid hebben een grotere kans op ontwikkeling van hidradenitis suppurativa.

Hoe wordt het behandeld?

Voorkómen

- Antibacteriele zeep
 - Omdat bacteriën een belangrijke rol spelen in het ontstaan van hidradenitis is het zinvol om de huid enkele keren per week te reinigen met een antibacteriele zeep.
- Afvallen
 - Aangezien overgewicht hidradenitis kan verergeren is gewichtsafname een goede ondersteuning van de therapie.
- Stoppen met roken

Behandeling met medicijnen

- Antibiotica
 - Acute ontstekingen kunnen met kortdurende antibioticakuren worden behandeld, bij voorkeur na het bepalen van de bacteriesoort die in de ontstekingsprocessen aanwezig is. Dit kan worden vastgesteld door het kweken van de pus.
 - Lange kuren met antibiotica zijn soms zinvol bij zeer vaak terugkomende ontstekingen.
- Vitamine A zuur afgeleiden
 - Met vitamine A zuur afgeleiden zoals acitretine en isotretinoïne worden soms goede resultaten geboekt.
 - Nadeel is dat deze middelen vrij veel potentiële bijwerkingen hebben.
 - Laat u door uw arts goed informeren over alle bijwerkingen en risico's.

- Adalimumab
 - Bij zeer ernstige vormen van hidradenitis die onvoldoende reageren op andere vormen van behandeling kan adalimumab (Humira [®]) worden voorgeschreven. Adalimumab is gericht tegen tumor-necrose-factor-alfa (TNF-a), een belangrijke stof in het ontstaan van ontstekingsziekten. Het geneesmiddel is in Nederland niet geregistreerd voor de indicatie hidradenitis maar het wordt door de zorgverzekeraars wel vergoed.

Chirurgische behandeling

Bij steeds terugkerende ontstekingen, vooral als er sinussen in het spel zijn, is het operatief verwijderen van de ontstekingshaarden vaak de beste keuze. Door het verwijderen van de klier kan er geen ontsteking meer plaatsvinden. Er zijn verschillende methoden:

- Eenvoudige excisie:
 - de ontstoken klier wordt chirurgisch verwijderd en de huid wordt gehecht. Soms wordt de huid ook niet gehecht maar open gelaten, waarna de wond verlittekt.
- Uitgebreide verwijdering van meerdere klieren
 - Dit kan gebeuren door de klieren, vanuit een of meerdere incisies, onder de huid weg te schrapen
- 'Deroofing' volgens Bos
 - Bij deze techniek (ontwikkeld door de Nederlandse dermatoloog Bos) worden de sinussen verdoofd en ingespoten met verdovingsvloeistof. Vervolgens wordt het 'dak' van de holte in de huid weggebrand. De bodem van de sinus (die ook met huidepitheel is bedekt) fungeert nu als nieuw huidoppervlak.